

РЕШЕНИЕ

№ 26843

гр. София, 12.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 27.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **2510** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Делото е образувано по жалба на „Бултравел“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя В. В. срещу Предписание, изх. № БРЗТЗЗ-837/38//15.01.2024 г. на директора на РИОСВ – Б., с което е предписано:

1. да се премахне от границите на природна забележителност „Пясъчни дюни между къмпингите Златна рибка и Градина“ разположени и изградени обекти – каравани, навеси, санитарни помещения и други спомагателни към тях – временни ел. връзки, вода и отвеждане на отпадни води и др., в поземлени имоти с идентификатори 67800.1.7, 67800.1.8, 67800.1.9, 67800.1.31, 67800.1.37, 67800.1.204, 67800.1.220, 67800.1.221 по КККР на [населено място];

2. да не се изграждат и монтират временни и други обекти, в това число и обслужващи такива, да не се разполагат каравани, кемпери, да не се навлиза и паркира с моторни превозни средства в поземлени имоти с идентификатор 67800.1.7, 67800.1.8, 67800.1.9, 67800.1.31, 67800.1.37, 67800.1.204, 67800.1.220, 67800.1.221 по КККР на [населено място], както и в други собствени или ползвани имоти в границите на природна забележителност „Пясъчни дюни между къмпингите Златна рибка и Градина“. Поставени са съответно срокове за изпълнение – 14 дни от получаване на настоящото писмо по т. 1 и по т. 2 до 22.08.2024 г.

Изложени са доводи за незаконосъобразност, поради противоречие с материално правните разпоредби. Оспорва се констатацията, че в имота има разположени пясъчни

дюни по съображения, че същите са обекти със специална защита от закона и съгласно чл. 6, ал. 4, т. 4 Закона за устройство на черноморското крайбрежие (ЗУЧК) могат да бъдат само и единствено публична държавна собственост.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен, не изпраща представител.

Ответникът – Директора на РИОСВ Б., за съдебно заседание редовно уведомен, не се явява и не се представлява. В писмено становище по делото се аргументира неоснователност на жалбата.

Административен съд София-град, като прецени събраните по делото доказателства в тяхната съвкупност и обсъди доводите на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

По делото не се спори, че имоти с кад. ид. 67800.1.7, 67800.1.8, 67800.1.9, 67800.1.31, 67800.1.37, 67800.1.204, 67800.1.220, 67800.1.221 по КККР на [населено място] са собственост на „Бултравел“ ЕООД, ЕИК[ЕИК].

Административното производство е образувано служебно пред РИОСВ-Б.. На 19.09.2023г. е извършена планова проверка от РИОСВ Б. на природна забележителност „Пясъчни дюни между къмпингите Златна рибка и Градина“. В поземлени имоти с кад. ид. 67800.1.7, 67800.1.8, 67800.1.9, 67800.1.31, 67800.1.37, 67800.1.204, 67800.1.220, 67800.1.221 по КККР на [населено място] били установени обособен къмпинг с разположени каравани, изградени навеси към тях и градина и пр., подробно описани в съставения Констативен протокол №024296/ПД-15-61/19.09.2023г.

По делото са приети като доказателства и заповед № 2109/20.12.1984 г. на Председателя на Комитета по опазване на природната среда, с която е обявена природна забележителност „Пясъчни дюни между къмпингите „Златна рибка“ и „Градина“ на км. 30 от пътя Б. - С., землище на [населено място] с площ 38 ха. Със заповед № РД-536/30.09.2016 г. на министъра на околната среда и водите е актуализирана площта на защитена територия - природна забележителност „Пясъчни дюни между къмпингите „Златна рибка“ и „Градина“ в землището на [населено място]. Видно от същата, в тази площ попадат и имоти с идентификатори 67800.1.7, 67800.1.8, 67800.1.9, 67800.1.31, 67800.1.37, 67800.1.204, 67800.1.220, 67800.1.221 по КККР на [населено място] (л. 21 от делото).

Въз основа на така установеното от фактическа страна настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срок, от легитимирани за това лица и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт.

По делото не са налице данни за съобщаване на оспорения административен акт на неговия адресат, което е в тежест на административния орган, поради което съдът приема, че жалбата е подадена в срок. Следва да се има предвид, че в процесния акт не са посочени реда и срока да обжалването му, поради което е приложима хипотезата на чл. 140, ал. 1 от АПК, съгласно която когато в административния акт не е указано пред кой орган и в какъв срок може да се подаде жалба, съответният срок за обжалване се удължава на два месеца. Освен това жалбата е подадена от правен субект, което е адресат на издаден срещу него неблагоприятен акт, т. е. при наличие на правен интерес. Самият акт подлежи на оспорване, съгласно изричната разпоредба на чл. 80 от ЗЗТ. Поради изложеното жалбата се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган – Директора на

РИОСВ-Б., съобразно чл. 79, ал. 2 от ЗЗТ.

П. е издадено в предвидената от закона писмена форма, съгласно чл. 59 от АПК, съдържа реквизити като наименование на органа, наименование на акта, адресат на акта, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва, дата на издаване, подпис на издателя.

При издаване на оспореното предписание не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила довели до ограничаване на правото на защита на участниците. Видно от констативен протокол № 024296/П1-15-61/19.09.2023г., на тази дата била извършена проверка от контролните от РИОСВ-Б., които установили, че действително на територията и в частност имотите на жалбоподателя, са установени обособен къмпинг и изградени обекти – каравани, навеси и спомагателни към тях – ВиК и ел. връзки и др., всичко подробно описано по предмет и местонахождение. Прието е, че това е в противоречие с определения режим на защитената територия.

С изх. № БРЗТЗЗ-837/38//15.01.2024 г. на директора на РИОСВ – Б. е дадено предписание, касаещо мярка за предотвратяване и отстраняване на вредни последици от допуснато нарушение в защитена територия на основание чл. 79, ал. 2, т. 4 от ЗЗТ, на жалбоподателя за това, че в поземлени имоти 67800.1.7, 67800.1.8, 67800.1.9, 67800.1.31, 67800.1.37, 67800.1.204, 67800.1.220, 67800.1.221 по КККР на [населено място], включени в границите на природна забележителност „Пясъчни дюни между къмпингите Златна рибка и Градина“ са разположени и изградени обекти – каравани, навеси, санитарни помещения и други спомагателни към тях – временни ел. връзки, вода и отвеждане на отпадни води и др.; да не се изграждат и монтират временни и други обекти, в това число и обслужващи такива, да не се разполагат каравани, кемпери, да не се навлиза и паркира с моторни превозни средства в поземлени имоти с идентификатори 67800.1.7, 67800.1.8, 67800.1.9, 67800.1.31, 67800.1.37, 67800.1.204, 67800.1.220, 67800.1.221 по КККР на [населено място], както и в други собствени или ползвани имоти в границите на природна забележителност „Пясъчни дюни между къмпингите Златна рибка и Градина“.

С оглед изложеното от административния орган фактическо основание и изложените от оспорващия възражения за незаконосъобразност на оспорената принудителна административна мярка, спорът по делото се свежда до наличието/липсата на природна забележителност „Пясъчни дюни между къмпингите „Златна рибка“ и „Градина“, респ. обхвата на тази природна забележителност.

По делото е приета заповед № 2109/20.12.1984г. на Председателя на Комитета по опазване на природната среда, с която е обявена природна забележителност „Пясъчни дюни между къмпингите „Златна рибка“ и „Градина“ на км. 30 от пътя Б. - С., землище на [населено място] с площ 38 ха. Със заповед № РД-536/30.09.2016 г. на министъра на околната среда и водите е актуализирана площта на защитена територия - природна забележителност „Пясъчни дюни между къмпингите „Златна рибка“ и „Градина“ в землището на [населено място]. Видно от същата, в тази площ попадат и имоти с идентификатори 67800.1.7, 67800.1.8, 67800.1.9, 67800.1.31, 67800.1.37, 67800.1.204, 67800.1.220, 67800.1.221. Това обуславя извод за наличието на природна забележителност „Пясъчни дюни между къмпингите „Златна рибка“ и „Градина“, в обхвата на която се включват и имоти с идентификатори 67800.1.7, 67800.1.8, 67800.1.9, 67800.1.31, 67800.1.37, 67800.1.204, 67800.1.220, 67800.1.221.

Съгласно чл. 11 от ЗЗТ, собствениците и ползвателите на гори, земи и водни площи в защитените територии са длъжни да спазват режимите, установени по реда на този

закон, със заповедта за обявяване на защитената територия и плана за управлението ѝ, а съгласно чл. 13, ал. 1 от ЗЗТ ползването на обекти в защитените територии се извършват в съответствие с режима на дейностите, установен по реда на този закон, със заповедта за обявяване и с плана за управление на защитените територии, устройствените и технически планове и проекти. От своя страна чл. 24 от ЗЗТ забранява в природните забележителности осъществяването на дейности, които могат да нарушат тяхното естествено състояние или да намалят естетическата им стойност.

Наличието на поставени каравани в имотите, респ. осъществяваните дейности по тяхното ползване, констатирани в хода на извършената проверка от служители на РИОСВ - Б. не се оспорва. Твърденията на жалбоподателя, че с тези съоръжения е закупил имота са неотнормими към спора. Тези дейности безспорно са такива, които могат да нарушат естественото състояние или да намалят естетическата стойност на природната забележителност, поради което и дадено предписание за тяхното премахване е материално законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.

В процесното предписание, макар природната забележителност да е наречена "пясъчни дюни", нито се твърди, нито се обосновава, че същата е част от крайбрежна плажна ивица или морски плаж по смисъла на чл. 6 от ЗУЧК. Изрично обаче в предписанието е посочено, а и от представените доказателства се установява, че се касае за защитена територия - природна забележителност, по смисъла на чл. 5 от ЗЗТ, която няма законова пречка да бъде и частна собственост. С оглед на това неоснователни са доводите на жалбоподателя в тази насока.

Спорно е между страните също, видно от възраженията в писмените бележки по делото, е дали следва именно адресата на акта да премахва наличните в имота обекти. Оспорва се и начинът на описание на констатираните обекти в имота и се сочи, че това не позволява на адресата на акта да се защити спрямо него.

Защитените територии са предназначени за опазване на биологичното разнообразие в екосистемите и на естествените процеси, протичащи в тях, както и на характерни или забележителни обекти на неживата природа и пейзажи. Целта на Закона за защитените територии е опазването и съхраняването на защитените територии като национално и общочовешко богатство и достояние и като специална форма на опазване на родната природа, способстващи за развитието на културата и науката и за благополучието на обществото (чл. 2, ал. 1 ЗЗТ).

Неоснователни са сочените от жалбоподателя доводи, че в констативния протокол за извършената проверка не е установено точното местоположение на караваните и навесите изградени към тях. Протоколът за извършена проверка се явява официален документ, по смисъла на чл. 179, ал. 1 ГПК във вр. чл. 144 АПК, ползващ се с материална доказателствена сила, който не е оспорен и по делото не са представени доказателства писмени и/или гласни, които да обортят установеното в него.

С оглед изложеното, съдът счита че изложените аргументи срещу оспорената ПАМ са неоснователни, а същата като законосъобразна следва да бъде потвърдена.

При този изход на спора основателна е претенцията за връчване (присъждане) на юрисконсултско възнаграждение. Същото съдът определя в размер на 100 лева по чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното, Административен съд София - град, II отделение, 33-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на „Бултравел“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя В. В. срещу Предписание по чл. 79, ал. 2, т. 4 от ЗЗТ, изх. № БРЗТЗЗ-837/38//15.01.2024 г. на директора на РИОСВ – Б., като неоснователна.

ОСЪЖДА „Бултравел“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на РИОСВ – Б. сумата от 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София - град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 от АПК.

СЪДИЯ: